

TÔI GIẢI MÃ TÔI

Hiểu mình ở một cấp độ cao hơn
"TẤT CẢ" những gì đã hiểu từ
"TẤT CẢ" mấy mươi năm đã sống

VÕ TẤN CƯỜNG

**TÔI ĐANG CẦM TRÊN
TAY QUYỀN SÁCH LÀM
“RUNG CHUYỀN” THẾ
GIỚI SUY NGHĨ CỦA TÔI !**

CHÚ Ý ĐẶC BIỆT !

Tên tự xưng của bạn là "**Tôi**".

Khác với mọi quyển sách, trong quyển sách này, tác giả sẽ gọi bạn bằng "**Tôi**".

Và để tránh nhầm lẫn, tác giả sẽ tự gọi mình là Cường, là tên của tác giả.

GIÁ TRỊ KHÔNG TUỞNG

TÔI GIẢI MÃ TÔI sẽ mang đến cho Tôi một giá trị KHÔNG TUỞNG. Giá trị KHÔNG TUỞNG đó là Tôi sẽ ...

HIỂU MÌNH Ở MỘT CẤP ĐỘ CAO HƠN

“TẤT CẢ” NHỮNG GÌ ĐÃ HIỂU TỪ

“TẤT CẢ” MẤY MƯƠI NĂM ĐÃ SỐNG

... Dù cho hiện tại Tôi đã bao nhiêu tuổi, đã từng trải qua bao nhiêu thứ trong đời, đã thành đạt hay hiểu biết như thế nào, đã học hay đọc bao nhiêu thứ.

Oh !? Ghê vậy !? Có chuyện đó sao !? Thật không !? Khó tin quá !
... Nhưng chưa hết, điều KHÔNG TUỞNG hơn nữa là, TÔI GIẢI MÃ TÔI sẽ giúp Tôi đạt được điều này chỉ trong vòng 200 trang giấy thôi.

Chỉ 200 trang giấy nhưng đem lại cho Tôi sự hiểu biết cao hơn TẤT CẢ mấy mươi năm trải nghiệm, học tập, rèn luyện của Tôi. Đúng là KHÔNG TUỞNG phải không ? Đúng, đó là KHÔNG TUỞNG, nhưng là sự KHÔNG TUỞNG có thật 100%, đang hiện hiện ra trước mắt Tôi !

Hãy chuẩn bị ! Thế giới của Tôi sắp RUNG CHUYỂN !

ĐỘC NHẤT VÔ NHỊ

*** KIẾN THỨC CHƯA TỪNG BIẾT ***

Để hiểu hơn TẤT CẢ những gì đã hiểu thì TÔI GIẢI MÃ TÔI sẽ chỉ truyền tải những kiến thức mà 99% là Tôi CHƯA TỪNG BIẾT (hoặc chưa thật sự biết) cho dù hiện tại Tôi có hiểu biết đến như thế nào đi nữa.

*** PHƯƠNG PHÁP CHƯA TỪNG BIẾT ***

Toàn bộ hệ kiến thức CHƯA TỪNG BIẾT này được diễn đạt bằng một phương pháp có sức thuyết phục TUYỆT ĐỈNH nhưng CHƯA TỪNG được sử dụng trong bất kỳ quyển sách phát triển bản thân nào trên thế giới, đó là phương pháp: SUY LUẬN LOGIC. Tức là ...

... Toàn bộ hệ kiến thức được diễn đạt bằng một mạch suy luận liên tục từ đầu đến cuối: $A \Rightarrow B \Rightarrow C \Rightarrow \dots$

... Và mạch suy luận này được dẫn dắt một cách cực kỳ, cực kỳ, cực kỳ thuyết phục và LOGIC.

=>> Sự giao hưởng giữa kiến thức CHƯA TỪNG và phương pháp CHƯA TỪNG trên tạo nên một đặc tính ĐỘC NHẤT VÔ NHỊ của TÔI GIẢI MÃ TÔI.

=>> Và cũng chính sự giao hưởng CHƯA TỪNG này đã tạo nên giá trị KHÔNG TƯỞNG của TÔI GIẢI MÃ TÔI.

TÁC GIẢ

Tác giả là Võ Tấn Cường, sinh năm 1977, tại Thành Phố Phan Thiết. Tác giả là sáng lập Công Ty Đào Tạo VÕ TẤN CƯỜNG, là diễn giả và tác giả của khóa học và quyển sách TÔI GIẢI MÃ TÔI.

Cường học chuyên ngành Quản Trị Kinh Doanh (Đại Học Kinh tế TP.HCM) và chuyên ngành Luật Thương Mại (Đại Học Luật TP.HCM) nhưng cuộc sống đã dẫn Cường đến với sứ mệnh phát triển con người.

Niềm vui và trách nhiệm của Cường là nghiên cứu và chia sẻ những tri thức vô giá và kỳ diệu về những qui luật tự nhiên tác tạo nên cuộc sống vô hình của con người. Là một người nghiên cứu, Cường sẽ mang lại cho Tôi những kiến thức mới mẻ, sâu sắc, đột phá mà Tôi CHƯA TỪNG BIẾT (hoặc chưa thật sự biết).

Trong nỗ lực chia sẻ của mình, Cường đã nỗ lực xây dựng các khóa học TÔI GIẢI MÃ TÔI, TÔI SÁNG TẠO TÔI, TÔI SÁNG TẠO

TÔI - TRẢI NGHIỆM, TÔI SÁNG TẠO TÔI - CHUYÊN GIA. Bên cạnh đó, Cường cũng đã nỗ lực hoàn thành nội dung quyển sách đầu tiên TÔI GIẢI MÃ TÔI mà Tôi đang cầm trên tay.

Các thông tin liên quan về khóa học, Tôi xem tại website:

toigiaimatoi.vn

Mục tiêu trong 02 năm tới của Cường là định hình nên một thương hiệu đào tạo Việt Nam với hệ thống kiến thức và phương pháp đào tạo hoàn toàn mới mẻ, do chính người Việt trải nghiệm, nghiên cứu, đúc kết, hệ thống và chia sẻ, đó là Cường.

Vượt lên cả tin tưởng, Cường đã “nhìn thấy” sự lan tỏa mạnh mẽ của TÔI GIẢI MÃ TÔI, TÔI SÁNG TẠO TÔI, ... trong vòng 2 năm tới, mà sự lan tỏa đó chắc chắn sau đó sẽ vươn ra cả phạm vi cộng đồng người Việt chúng ta.

<http://toigaimatoi.vn>

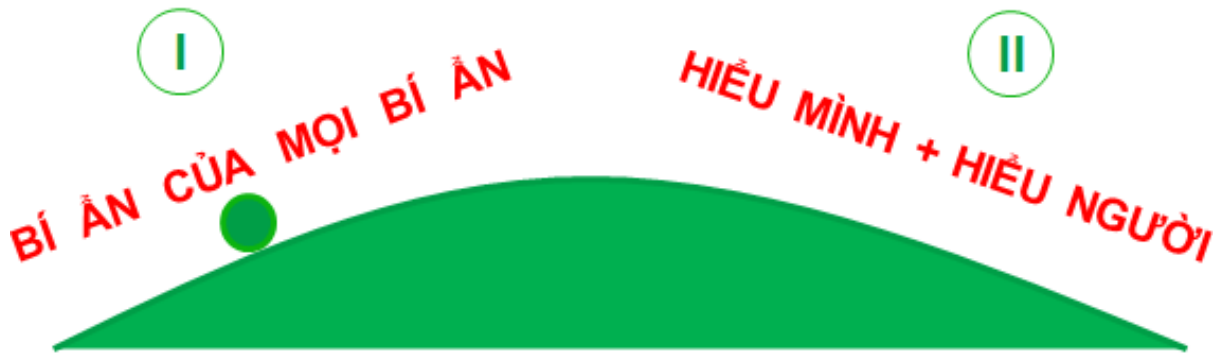
CHÚ Ý

TÔI GIẢI MÃ TÔI còn được trình bày dưới dạng audio và video, và được chia sẻ qua website:

toigaimatoi.vn

NỘI DUNG “TÔI GIẢI MÃ TÔI”

Bao gồm hai phần kiến thức tuyệt vời:

Trong đó, phần “Bí Ẩn Của Mọi Bí Ẩn” là phần nền tảng. Phần kiến thức này sẽ giúp Tôi giải mã được 3 vấn đề căn bản, quyết định tất cả những vấn đề khác, đó là: Cái gì quyết định con người của Tôi ? Cái đó quyết định con người của Tôi theo cách thức như thế nào ? Và chìa khóa quyền định để sáng tạo lại con người của Tôi là gì ? Điều cực kỳ tuyệt vời là 3 vấn đề này sẽ được giải mã một cách cực kỳ, cực kỳ, cực kỳ thuyết phục và LOGIC.

Còn phần “Hiểu Mình + Hiểu Người” là phần đích. Phần kiến thức này sẽ giúp Tôi hiểu mình và hiểu người ở cấp độ cao hơn “TẤT CẢ” những gì Tôi đã hiểu, từ “TẤT CẢ” mấy mươi năm Tôi đã sống, dù cho hiện tại, Tôi đã được bao nhiêu tuổi, đã từng trải qua bao nhiêu thứ trong đời, đã thành đạt hay hiểu biết như thế nào, đã từng đọc hay học bao nhiêu thứ. Hiểu hơn “TẤT CẢ” những gì đã hiểu ? Có thật không ? Cụ thể là như thế nào ? Tôi hãy chờ đến giây phút đó nhé !

Điều thú vị là quá trình khám phá hai phần kiến thức tuyệt vời này sẽ giống như một hành trình vượt dốc. Dốc thì có lên dốc và thả dốc.

Lên dốc là phần làm việc và thả dốc là phần tận hưởng. Thì tương tự như vậy, “Bí Ẩn Của Mọi Bí Ẩn” là lên dốc, là phần làm việc. Còn “Hiểu Mình + Hiểu Người” là thả dốc, là phần hưởng thụ.

Một con dốc đầy bí ẩn và hấp dẫn đang chờ đợi Tôi khám phá. Nhưng trước khi bắt đầu, hãy làm nóng đôi chút. Hãy để cho tư duy Tôi được khởi động nhẹ nhàng bằng 03 câu hỏi đơn giản.

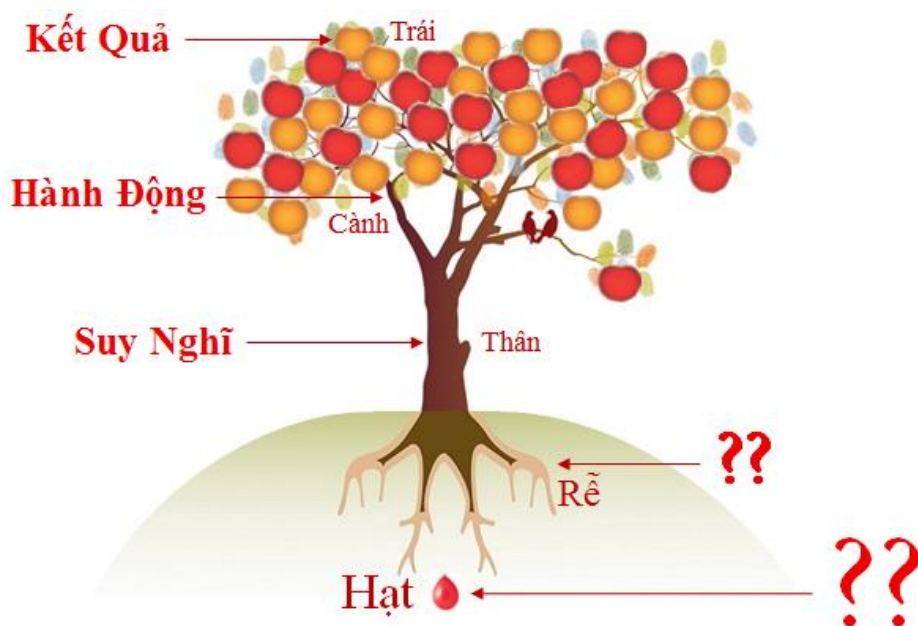
KHỞI ĐỘNG NHẸ NHÀNG

KHỞI ĐỘNG NHẸ NHÀNG

Tôi hãy trả lời 03 câu hỏi đơn giản sau đây (điền đáp án vào chỗ trống). Sau khi điền xong, hãy đối chiếu với đáp án của Cường. Từ đó, Tôi sẽ tự biết từ trước đến giờ, Tôi đã hiểu mình ở mức độ nào.

Cường chưa biết câu trả lời của Tôi là gì nhưng xin tiết lộ với Tôi một thông tin “lạ” là từ trước đến giờ, trong tất cả các khóa học, tất cả các buổi chia sẻ của Cường, chưa từng có một ai trả lời đúng 03 câu hỏi này. Liệu Tôi có phải là một ngoại lệ ? Hãy xem thế nào nhé !

Đầu tiên, Tôi hãy nhìn dấu hỏi thứ nhất (rẽ) dưới đây.

Câu 1: trước một vấn đề nào đó thì cái gì đã khiến Tôi suy nghĩ như thế này mà không phải như thế khác ? Cái gì ?

..... => SN => HD = KQ

Câu 2: trước một vấn đề nào đó thì cái gì đã khiến Tôi có cảm xúc như thế này mà không phải như thế khác ? Cái gì ?

.....

Câu 3: theo Tôi, thay đổi mình cụ thể, chính xác là thay đổi cái gì ?

.....

Câu 4: theo Tôi thì 7 nhận định sau đây, mỗi nhận định đúng bao nhiêu % (7 nhận định này là độc lập nhau, không phải tổng là 100%).

TT	Nội dung	%
3.1	Suy nghĩ của Tôi không do cái gì quyết định cả, nó tự nhiên như vậy.	... %
3.2	Suy nghĩ của Tôi là do ý chí của Tôi quyết định	... %
3.3	Lựa chọn của Tôi trong cuộc sống là do ý chí của Tôi quyết định.	... %
3.4	Suy nghĩ của Tôi là do sự vật, hiện tượng bên ngoài quyết định.	... %
3.5	Cảm xúc của Tôi không do cái gì quyết định cả, nó tự nhiên như vậy.	... %
3.6	Cảm xúc của Tôi là do ý chí của Tôi quyết định.	... %
3.7	Cảm xúc của Tôi là do sự vật, hiện tượng bên ngoài quyết định.	... %

Nếu có người chọn đáp án là 0% hết (hoặc 100% hết) thì Tôi sẽ dùng từ gì để mô tả đúng “chất” của người này.

.....

Điều sẽ khiến Tôi trở mắt ngạc nhiên và không hình dung nổi là trong quyển sách này, Cường sẽ chứng minh đáp án chính xác của 7 nhận định này là bao nhiêu phần trăm luôn. Và Tôi sẽ bị thuyết phục hoàn toàn (hoặc gần như thế) những con số phần trăm này. Oh ! Thật quá khó hiểu phải không ? Nhưng đó là sự thật 100%. Tôi hãy chờ xem nhé !

Có hai thuật ngữ thú vị: **Hiểu Biết** và **Thế Giới Quan**.

Hiểu biết của Tôi là gì ? Sự trải nghiệm và học tập trong quá khứ đã cho Tôi vô số hiểu biết về mọi thứ trong cuộc sống. Những hiểu biết đó được thể hiện qua các yếu tố như: kinh nghiệm, kiến thức, bài học, phương pháp, kỹ năng, thói quen, thông tin, dữ liệu, tiêu chuẩn, khuôn mẫu, nguyên tắc, nhận định, kết luận, quan điểm, quan niệm, niềm tin, lập trường, lý tưởng, giá trị sống, Thì những yếu tố này của Tôi chính là những hiểu biết của Tôi.

Còn Thế Giới Quan của Tôi thì rất đơn giản: Tập hợp tất cả mọi hiểu biết của Tôi, về tất cả mọi thứ trong cuộc sống thì hình thành nên một thứ gọi là Thế Giới Quan của Tôi. Hay nói cách khác, Thế Giới Quan của Tôi được tạo nên bởi toàn bộ hiểu biết của Tôi.

Kinh Nghiệm, Kiến Thức, Bài
Học, Phương Pháp, Kỹ Năng,
Thói Quen, Thông Tin, Dữ Liệu,
Tiêu Chuẩn, Khuôn Mẫu, Nguyên
Tắc, Nhận Định, Kết Luận, Quan
Điểm, Quan Niệm, Niềm Tin, Lập
Trường, Lý Tưởng, Giá Trị Sống,

...

THẾ GIỚI QUAN

(Thế Giới Quan là thuật ngữ trong triết học, nhưng ta sẽ không dùng định nghĩa của triết học mà tiếp cận theo cách phổ thông, đơn giản và gần gũi thế này)

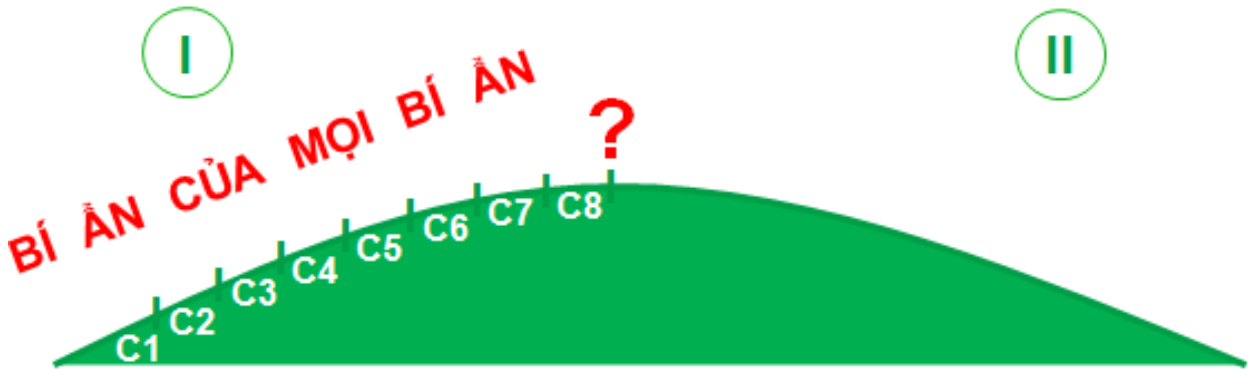
Tôi hãy dành 5 giây để ghi nhớ thuật ngữ Thế Giới Quan này vì sau đây, Tôi sẽ rất, rất, rất, ... tôn trọng nó.

Đến đây, Tôi đã hoàn thành xong phần khởi động. Ngay sau đây, Tôi sẽ bắt đầu hành trình khám phá đầy bí ẩn và hấp dẫn của mình với phần kiến thức tuyệt vời thứ nhất, phần kiến thức lên đóc:

*** BÍ ẨN CỦA MỌI BÍ ẨN ***

LÊN DỐC

*** BÍ ẨN CỦA MỌI BÍ ẨN ***

Hành trình lên dốc bao gồm 8 chặng: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

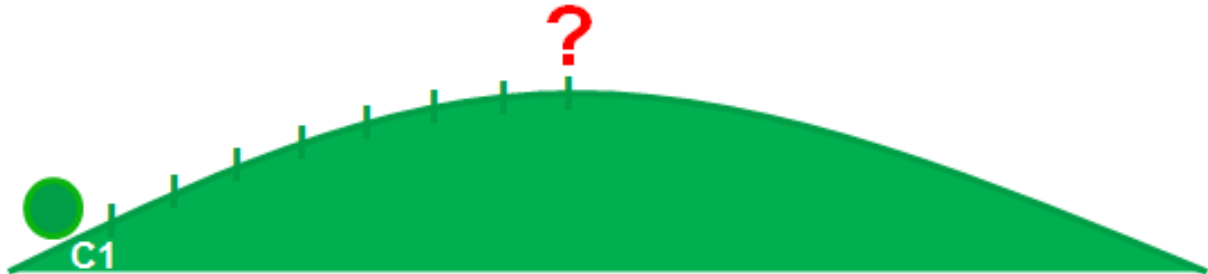
Trong đó, ở chặng 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 Tôi sẽ đối diện với những kiến thức khác thường, lạ lẫm, chưa từng xuất hiện trong hiểu biết của Tôi. Chúng gần như hoàn toàn nghịch lại với vốn hiểu biết xưa nay của Tôi, làm Tôi hoàn toàn bất ngờ, bất ngờ đến không ngờ, thậm chí là có những phút phải ngẩn ngơ người vì không thể ngờ những điều đang đọc là sự thật. Đây là phần hấp dẫn và kịch tính nhất của hành trình lên dốc.

Nhưng trước khi đến với phần hấp dẫn và kịch tính nhất này, Tôi hãy vượt qua chặng đầu tiên. Chặng đầu tiên có tên là:

SUY NGHĨ TÔI TỪ Đâu PHÁT RA ?

CHẶNG 1

SUY NGHĨ TÔI TỪ Đâu PHÁT RA ?

Mỗi cuộc hành trình đều có một điểm bắt đầu. Hãy bắt đầu từ nơi suy nghĩ bắt đầu. “Suy nghĩ Tôi từ đâu phát ra ?” là câu hỏi căn bản, nền tảng nhất về suy nghĩ mà Tôi cần phải biết trước khi muốn khám phá bất kỳ điều gì về nó. Vậy Tôi đã biết suy nghĩ của mình được phát ra từ đâu chưa ?

Sau đây, chỉ với 02 câu hỏi đơn giản, Tôi sẽ biết được chính xác nơi mà suy nghĩ của Tôi được phát ra.

Lưu ý: Vì kiến thức được trình bày bằng phương pháp SUY LUẬN LOGIC cho nên nếu phần kiến thức ở chặng đầu tiên này Tôi không thật sự hiểu thì toàn bộ phần kiến thức tuyệt vời phía sau, Tôi sẽ không thể hiểu gì cả. Cưỡng hy vọng điều này không xảy ra. Nhưng ngược lại, nếu Tôi thật sự hiểu thì điều “KHÔNG TƯỞNG” tuyệt vời sẽ đến với Tôi. Bên cạnh đó, đây là phần kiến thức trừu tượng, có thể xem là khó hiểu nhất của quyển sách cho nên Tôi hãy hết sức tập trung tư duy nhé. Chúc Tôi sẽ vượt qua được thử thách thú vị và duy nhất này.

Sau đây là 02 câu hỏi đơn giản.

1/ Câu hỏi đơn giản thứ nhất:

Có thể chia hiểu biết thành hai loại. Loại thứ nhất là những hiểu biết mà Tôi “đã biết” (là những hiểu biết tạo nên Thế Giới Quan của Tôi) và loại thứ hai là những hiểu biết mà Tôi “chưa biết” (hay không biết). Thì câu hỏi đơn giản thứ nhất là:

Khi suy nghĩ để xử lý một vấn đề nào đó thì Tôi sẽ dựa vào loại hiểu biết nào:

- Dựa vào những hiểu biết mà Tôi “đã biết” ?
- Hay dựa vào những hiểu biết mà Tôi “chưa biết” ?

Thì câu trả lời có lẽ khá là đơn giản ? “Chưa biết” thì làm sao dựa vào, “chưa biết” thì làm sao sử dụng. Đương nhiên là Tôi phải (và chỉ có thể) dựa vào những gì mà Tôi “đã biết” mà thôi. Nếu diễn đạt bằng con số chính xác thì là: tôi dựa 100% vào hiểu biết của Tôi và dựa 0% vào những hiểu biết Tôi “chưa biết”.

Tôi phải dựa vào những kinh nghiệm mà Tôi đã có, những kiến thức mà Tôi đã học, những bài học mà Tôi đã từng nếm trải, những quan điểm của Tôi, những niềm tin của Tôi,

Hằng ngày, trong công việc chuyên môn, trong giao tiếp, trong kinh doanh, trong bán hàng, ... mỗi khoảnh khắc suy nghĩ trôi qua là Tôi đang dựa vào những kinh nghiệm, kiến thức, bài học, quan điểm, niềm tin, ... của mình để suy nghĩ và xử lý.

Trong cuộc sống thường nhật, Tôi vẫn thường hay nói đại loại như là: theo hiểu biết của Tôi là; theo kinh nghiệm của Tôi là; vấn đề này Tôi đã có nhiều bài học xương máu rồi, chúng ta hãy nên tránh thể này, thể kia; trước đây Tôi đã từng thành công với cách này, chúng ta hãy theo cách đó; theo quan điểm của Tôi là; V . v . v Đó là Tôi đang sử dụng sự hiểu biết của mình để suy nghĩ.

Thật là buồn cười nếu ai đó nói rằng: theo kinh nghiệm Tôi chưa từng có là, theo kiến thức Tôi chưa từng biết là, theo bài học Tôi chưa từng trải qua là,

Tóm lại, khi suy nghĩ, đương nhiên, tự nhiên và tất nhiên là Tôi dựa hoàn toàn, dựa 100% vào những hiểu biết của Tôi. Có thể nói hiểu biết của Tôi, nói rộng ra là Thế Giới Quan của Tôi chính là “điểm tựa” của suy nghĩ của Tôi.

Kinh Nghiệm, Kiến Thức, Bài Học, Phương Pháp, Kỹ Năng, Thói Quen, Thông Tin, Dữ Liệu, Tiêu Chuẩn, Khuôn Mẫu, Nguyên Tắc, Nhận Định, Kết Luận, Quan Điểm, Quan Niệm, Niềm Tin, Lập Trường, Lý Tưởng, Giá Trị Sống,

...

THỂ GIỚI QUAN

Đây là kiến thức nền tảng, cơ bản tối thiểu về suy nghĩ mà Tôi phải biết. Bây giờ Tôi đi sâu hơn, qua câu hỏi đơn giản thứ hai.

2/ Trong cuộc sống, không thể cái gì Tôi cũng biết. Có những cái Tôi có hiểu biết về nó, nhưng có những cái tôi hoàn toàn không biết gì về nó cả. Ví dụ như là những lĩnh vực không thuộc chuyên môn của Tôi. Ví dụ là những vấn đề gì đó mà Tôi chưa từng gặp. Ví dụ như là những môn học mà Tôi chưa từng học. V . v . v Thì câu hỏi đơn giản thứ hai ở đây là:

Nếu gặp phải một vấn đề mà Tôi hoàn toàn không có bất kỳ hiểu biết nào về nó cả (hiểu biết bằng không), thì trong trường hợp này, Tôi có thể suy nghĩ và xử lý nó được không ?

- Ví dụ như Tôi hoàn toàn không có bất kỳ hiểu biết gì về tiếng Ả Rập cả. Bây giờ, nếu yêu cầu Tôi giao tiếp với người Ả Rập bằng tiếng Ả Rập thì Tôi có giao tiếp được không ?
- Ví dụ như Tôi hoàn toàn không có bất kỳ hiểu biết gì về kế toán. Bây giờ, nếu yêu cầu Tôi làm kế toán thì Tôi có làm được không ?
- Ví dụ như Tôi hoàn toàn không có bất kỳ hiểu biết gì về cờ vua, bây giờ, nếu yêu cầu Tôi chơi cờ vua thì Tôi có chơi được không ?
- V . v . v ...

Đương nhiên là trong những tình huống này, để xử lý được, Tôi phải đi thu thập cho mình những hiểu biết cần thiết (không tính trường hợp nhờ người khác xử lý). Nhưng đó là Tôi đã làm cho hiểu biết của mình không còn bằng không rồi. Ở đây muốn hỏi là Tôi vẫn không đi thu thập gì cả, Tôi vẫn ở trong tình trạng hiểu biết bằng không như vậy, thì trong tình trạng như vậy, Tôi có thể suy nghĩ và xử lý vấn đề được không ?

Đương nhiên, đương nhiên câu trả lời là, là hoàn toàn không. Vì sao ? Vì trong trường hợp hiểu biết bằng không này, suy nghĩ của Tôi không có cái gì để dựa vào cả.

Ví dụ như Tôi không biết gì về cờ vua cả. Cho nên, khi nhìn vào các con cờ, Tôi sẽ không hiểu ý nghĩa của nó là gì, nó di chuyển như thế nào, luật chơi như thế nào, khi nào thắng, khi nào thua, Nói chung là lúc này suy nghĩ không thể xác định được vấn đề đang đối diện là cái gì, là như thế nào, phải ứng xử ra làm sao, Có thể nói trong trường hợp này, suy nghĩ đã bị “vô hiệu hóa” (tức năng lực suy nghĩ vẫn còn đó nhưng nó không thể thể hiện được chức năng). Nói theo ngôn ngữ bình dân là suy nghĩ bị “đứng hình”.

Như vậy là nếu không có hiểu biết thì suy nghĩ của Tôi không thể làm việc, không thể giúp gì cho Tôi cả. Điều này có nghĩa là gì ?

Điều này có nghĩa là suy nghĩ không thể thiếu hiểu biết. Nếu không có hiểu biết, không có cái để dựa vào thì suy nghĩ không thể làm được gì cả. Phải có hiểu biết, phải có cái để dựa vào thì suy nghĩ mới có thể làm việc được. Giống như là đôi mắt không thể thiếu ánh sáng. Nếu

không có ánh sáng, đôi mắt không thể nhìn thấy được gì cả. Phải có ánh sáng thì đôi mắt mới có thể nhìn thấy được (mọi thứ xung quanh). Và hiểu biết chính là ánh sáng của suy nghĩ.

Để nhìn thấy được bắt buộc phải có ánh sáng
Để suy nghĩ được bắt buộc phải có hiểu biết

Cho nên tất cả những gì Tôi suy nghĩ được đều là nhờ có hiểu biết, đều dựa vào hiểu biết. Toàn bộ mọi suy nghĩ của Tôi, 100% suy nghĩ của Tôi đều được phát ra từ hiểu biết của Tôi. Hoàn toàn không có suy nghĩ nào là tự nhiên xuất hiện cả. Và thưa Tôi, hiểu biết của Tôi, nói rộng ra là Thế Giới Quan của Tôi chính là nơi mà toàn bộ mọi suy nghĩ của Tôi được phát ra.

Kinh Nghiệm, Kiến Thức, Bài
Học, Phương Pháp, Kỹ Năng,
Thói Quen, Thông Tin, Dữ Liệu,
Tiêu Chuẩn, Khuôn Mẫu, Nguyên
Tắc, Nhận Định, Kết Luận, Quan
Điểm, Quan Niệm, Niềm Tin, Lập
Trường, Lý Tưởng, Giá Trị Sống,

...

THẾ GIỚI QUAN

Đây là kiến thức vô cùng nền tảng và quyết định về suy nghĩ mà Tôi cần phải biết nếu muốn giải mã chính mình. Từ kiến thức nền tảng này, ngay sau đây, mọi cánh cửa bí ẩn đã bị đóng kín hàng ngàn năm của thế giới suy nghĩ của Tôi sẽ từ từ được mở ra một cách cực kỳ nhẹ nhàng và êm ái, cực kỳ thuyết phục và LOGIC.

Với khám phá đầu tiên mới mẻ và thú vị này, Tôi đã hoàn thành xong chặng xuất phát của mình. Xin chúc mừng Tôi !

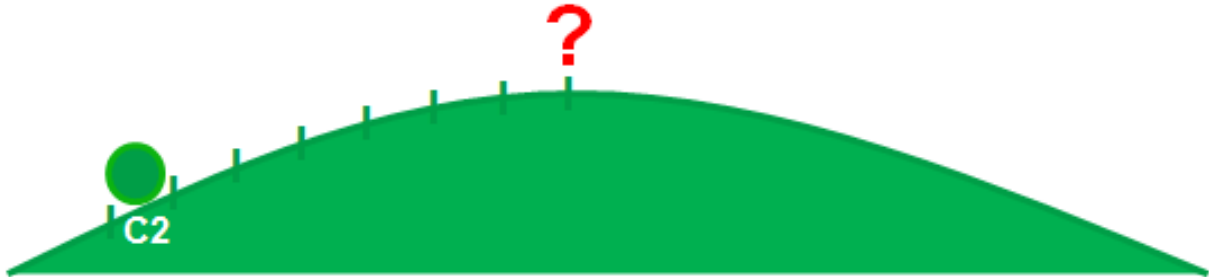
Quay lại với nhận định thứ nhất 2.1 “suy nghĩ của Tôi không do cái gì quyết định cả, nó tự nhiên như vậy”. Vì 100% suy nghĩ của Tôi đều dựa vào hiểu biết mà thành, hoàn toàn không có suy nghĩ nào tự nhiên mà như vậy cả, cho nên đáp án đúng của nhận định này là 0% (Như vậy, nhận định thứ nhất đã có đáp án cụ thể, chính xác. Sau đây chúng ta sẽ tiếp tục đi tìm đáp án chính xác của sáu nhận định còn lại).

Và như đã nói, sau chặng xuất phát, bây giờ sẽ là phần hấp dẫn nhất, và kịch tính nhất của hành trình lên dốc. Bây giờ sẽ là lúc bất ngờ này đến bất ngờ khác lần lượt, lần lượt xuất hiện. Ngay sau đây, ở chặng lên dốc thứ 2, Tôi sẽ biết chính xác cái gì đã quyết định suy nghĩ của Tôi một cách đơn giản, rõ ràng và LOGIC. Chặng lên dốc thứ 2 có tên:

Ý CHÍ QUYẾT ĐỊNH SUY NGHĨ BAO NHIÊU PHẦN TRĂM ?

CHƯƠNG 2

Ý CHÍ QUYẾT ĐỊNH SUY NGHĨ BAO NHIÊU PHẦN TRĂM ?

Sau đây, Tôi sẽ biết chính xác cái gì đã quyết định suy nghĩ của Tôi. Đặc biệt, Cường sẽ chứng minh chính xác là ý chí của Tôi quyết định bao nhiêu phần trăm suy nghĩ của Tôi. Xin nhắc lại là Cường sẽ chứng minh ra con số phần trăm chính xác luôn. Và điều khó tin nữa là Tôi sẽ hoàn toàn chấp nhận đáp án này mà không có gì thắc mắc cả. Nhưng trước khi đến với điều “khó tin nổi” đó, mời Tôi hãy lắng nghe câu chuyện “suy nghĩ theo hiểu biết” của Cường sau đây. Đây là một trải nghiệm thực tế của Cường.

Trước đây thì Cường có quan điểm là “tiền là không quan trọng”. Cho nên trong họ hàng Cường, khi thấy những người khá giả giúp đỡ những người khó khăn hơn về mặt tiền bạc thì suy nghĩ của Cường lúc đó là “họ đang giúp đỡ một thứ không quá quan trọng. Và vì thế việc giúp đỡ này là quá ư bình thường chứ không phải là cái gì đó để phải trân trọng hay đánh giá cao cả”.

Nhưng sau này, có rất nhiều chuyện đã xảy ra với Cường.

- Có giai đoạn nhà Cường có người bệnh nặng rất cần tiền. Vì gia đình không có tiền nên gia đình Cường đã rơi vào tình huống rất là khó khăn. Cường đã ước rằng phải chi gia đình mình có nhiều tiền.
- Rồi khi mẹ Cường lớn tuổi, Cường rất muốn chăm lo cho mẹ về tiền bạc nhưng Cường không thể làm được điều đó. Cường rất buồn và cảm thấy rất có lỗi.
- Rồi khi đi làm kiếm tiền, nhận được những đồng tiền do mình vất vả có được, Cường lại thấy tiền rất đáng trân trọng.
- Rồi Cường rất muốn thực hiện những khát khao, ước mơ của mình nhưng ngày qua ngày, Cường phải vật lộn với cuộc mưu sinh. Ước mơ chỉ là ước mơ, chỉ tồn tại trong tâm trí mà thôi. Và Cường tự nhủ, phải chi gia đình mình giàu có, chắc là bây giờ mọi chuyện đã khác.
- Rồi v . v . v

Rất nhiều những chuyện như vậy cứ xảy ra trong cuộc sống của Cường. Và rồi cuối cùng, điều gì đến cũng phải đến. Vào một ngày nọ, tự nhiên trong tâm trí Cường đã thốt ra một câu mà trước giờ mình chưa bao giờ thừa nhận “ủa, tiền rất là quan trọng mà, sao trước giờ mình không thấy như vậy ta”. Cường còn nhớ rất rõ cái cảm giác lần đầu tiên trong đời mình tự thốt lên cái câu đó trong tâm trí.

Kể từ đó về sau, khi nghĩ lại hay chứng kiến sự giúp đỡ tương trợ như trước đây trong họ hàng Cường thì Cường đã suy nghĩ khác đi. Bây giờ thì Cường nghĩ rằng “họ đang chia sẻ một thứ rất quan trọng

trong cuộc sống, mà để có thứ này, họ phải làm việc cật lực mới có để chia sẽ được. Và vì thế, sự chia sẽ này là đáng trân trọng”.

	Hiểu biết	Suy Nghĩ
Trước đây	Tiền là không quan trọng	Họ đang chia sẽ một thứ không quan trọng. Và vì thế
Sau này	Tiền là quan trọng	Họ đang chia sẽ một thứ quan trọng. Và vì thế

Đây là một trải nghiệm thực tế của Cường. Qua ví dụ đơn giản này, Tôi đã có thể hình dung cụ thể hơn, rõ hơn, dễ hơn hiện tượng “suy nghĩ theo hiểu biết” là như thế nào.

Và ngay những dòng chữ dưới đây, Cường sẽ chỉ cho Tôi nhìn thấy thật rõ ràng, thật chính xác, thật LOGIC cái gì đã quyết định suy nghĩ của Tôi.

Bắt đầu !

Đầu tiên, Tôi hãy tập trung vào suy nghĩ thứ nhất của Cường “họ đang chia sẽ một thứ không quan trọng ...”, thì Tôi dễ dàng thấy là: rõ ràng ...

- Cường suy nghĩ như vậy không phải là do ý chí của Cường. Không phải vì Cường muốn suy nghĩ như vậy mà suy nghĩ Cường thành như vậy.

- Mà Cường suy nghĩ như vậy hoàn toàn là do hiểu biết của Cường (quan điểm về đồng tiền). Vì hiểu biết của Cường là như vậy nên suy nghĩ của Cường mới thành như vậy.

Như vậy ở suy nghĩ thứ nhất này, không phải do ý chí mà chính hiểu biết đã quyết định nên suy nghĩ của Cường. Nói sát nghĩa hơn là hiểu biết của Cường đã “ấn định nên” cho Cường một cách suy nghĩ tương ứng. Đây là kết luận về suy nghĩ thứ nhất.

Bây giờ Tôi tiếp tục tập trung vào suy nghĩ thứ hai của Cường “họ đang chia sẻ một thứ quan trọng ...”. Thì ở suy nghĩ thứ hai này, Tôi cũng dễ dàng thấy là: rõ ràng ...

- Cường suy nghĩ như vậy cũng không phải là do ý chí của Cường. Không phải vì Cường muốn suy nghĩ như vậy mà suy nghĩ Cường thành như vậy.
- Mà Cường suy nghĩ như vậy hoàn toàn là do hiểu biết của Cường. Vì hiểu biết của Cường lúc này là như vậy nên suy nghĩ của Cường lúc này mới thành như vậy.

Như vậy Tôi thấy, ở suy nghĩ thứ hai này, cũng không phải do ý chí, mà chính hiểu biết là đã quyết định suy nghĩ của Cường. Nói sát nghĩa hơn là chính hiểu biết của Cường đã “ấn định nên” cho Cường một cách suy nghĩ tương ứng. Đây là kết luận về suy nghĩ thứ hai.

Tổng hợp lại kết luận của hai suy nghĩ trên là:

- Suy nghĩ hoàn toàn không do ý chí quyết định.
- Mà suy nghĩ hoàn toàn do hiểu biết quyết định.

Và kết luận này là đúng với tất cả mọi suy nghĩ của Tôi. Vì sao ? Vì tất cả mọi suy nghĩ của Tôi đều dựa vào hiểu biết của Tôi. Cho nên giống như hai suy nghĩ này, tất cả mọi suy nghĩ của Tôi đều không do ý chí mà do hiểu biết của Tôi quyết định hết.

Cường xin nhắc lại là tất cả mọi suy nghĩ của Tôi, 100% suy nghĩ của Tôi trong cuộc sống, không có suy nghĩ nào là do ý chí của Tôi quyết định cả, toàn bộ chúng đều là do hiểu biết của Tôi quyết định hết. Có nghĩa là ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc Tôi sẽ suy nghĩ cái gì trong cuộc sống. Hiểu biết của Tôi mới là nhân tố quyết định tất cả những chuyện đó.

Xin dừng lại đây ít giây hỏi Tôi rằng “Tôi có cảm giác như thế nào với quan điểm “ý chí bằng không” này ?” Cường đoán là không ít thì nhiều, Tôi sẽ có cảm giác không thoải mái, thậm chí là không thể chấp nhận. Nhưng chưa hết, bây giờ mới là điều thật sự làm Tôi không thể nào chấp nhận nổi.

Mục đích cuối cùng của suy nghĩ là giúp Tôi đưa ra một lựa chọn, một quyết định cho vấn đề. Nhưng trước khi đưa ra lựa chọn, Tôi phải nhìn nhận, xem xét, phân tích, đánh giá, xác định ... vấn đề đó là gì, là như thế nào cái đã. Tức là suy nghĩ bao gồm 2 bước nhìn nhận và lựa chọn.

Suy Nghĩ = Nhìn Nhận + Lựa Chọn

Nếu khẳng định rằng ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc tôi sẽ suy nghĩ cái gì trong cuộc sống thì có nghĩa là đã khẳng định hai điều sau đây:

- Thứ nhất: Ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc Tôi sẽ lựa chọn cái gì cho cuộc đời Tôi.
- Thứ hai: Ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc Tôi sẽ nhìn nhận như thế nào về mọi thứ xảy ra trong cuộc sống của Tôi.

Tôi đang cảm thấy như thế nào, đặc biệt là lời khẳng định rằng ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc Tôi sẽ lựa chọn cái gì cho cuộc đời Tôi ?

Mỗi ngày, Tôi đưa ra rất nhiều những lựa chọn. Có thể nói, cuộc đời Tôi là một hành trình của những lựa chọn của Tôi. Cuộc đời Tôi được tạo nên bởi những lựa chọn của Tôi. Làm sao có thể “chịu đựng” được quan điểm “ý chí bằng không” này. Cường tin rằng trong đời Tôi, chưa bao giờ, và có lẽ là không bao giờ Tôi chấp nhận quan điểm “nguy hiểm” này.

Nhưng Nhưng Tôi có tin không, sau đây, Cường sẽ khiến Tôi từ đây đến suốt đời không bao giờ tin rằng ý chí quyết định lựa chọn một lần nữa !!! Xin nhắc lại một lần nữa là sau đây, Cường sẽ khiến Tôi từ đây đến suốt đời không bao giờ tin rằng ý chí quyết định lựa chọn một lần nữa !!!

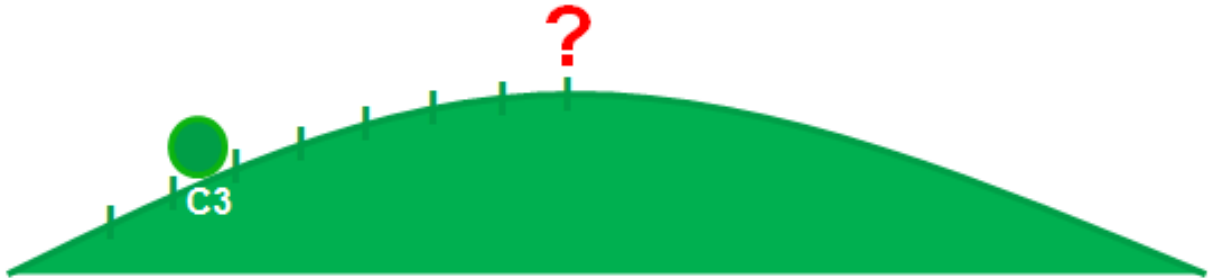
Và điều “không tưởng” là Cường chỉ cần 02 trang giấy để làm điều đó.

Oh !? Có không !? Nói cứ như thật vậy !? ... !? Hãy chuẩn bị, điều “không thể tin nổi” sắp xảy ra ! Mời tôi bước qua chặng leo dốc thứ 3. Chặng leo dốc thứ 3 có tên:

CHẤP NHẬN ĐIỀU KHÔNG THỂ CHẤP NHẬN !

CHẶNG 3

CHẤP NHẬN ĐIỀU KHÔNG THỂ CHẤP NHẬN !

Từ đầu quyển sách đến giờ, nếu phải chọn ra một thời điểm quan trọng nhất, cần tập trung nhất thì đó chính là thời điểm này.

Sau đây, Cường sẽ chứng minh rằng ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định được việc Tôi sẽ lựa chọn cái gì cho cuộc đời Tôi. Và Cường chỉ cần 02 trang viết thôi là sẽ khiến Tôi hoàn toàn tin vào quan điểm “không bình thường” này. 02 trang viết “không tưởng” bắt đầu.

Trang 01

Nếu nói rằng lựa chọn của Tôi là do ý chí của Tôi quyết định, có nghĩa là Tôi lựa chọn theo ý chí, ý muốn của Tôi, Tôi muốn cái nào Tôi chọn cái đó, đúng không ạ ? Nhưng ý chí của Tôi cũng có một giới hạn mà nó tuyệt đối tuân theo, không bao giờ nghịch lại, đó là: giữa cái tốt và cái xấu, nó chắc chắn chọn cái tốt, không thể chọn cái xấu. Giữa cái hay và cái dở, nó chắc chắn chọn cái hay, không thể chọn cái dở. Giữa cái lợi và cái hại, nó chắc chắn chọn cái lợi, không thể chọn cái hại.

Nhưng để biết được cái nào là cái tốt, cái nào là cái xấu; cái nào là cái hay, cái nào là cái dở; cái nào là cái lợi, cái nào là cái hại thì Tôi phải dựa vào đâu ? Hiểu biết đúng không ạ.

Như vậy là ý chí thì chọn cái tốt. Nhưng cái nào mới là cái tốt thì lại do hiểu biết quyết định. Như vậy kết cuộc Tôi chọn cái nào là do ý chí hay hiểu biết quyết định ? Hiểu biết đúng không ạ. Ý chí thực chất chỉ đi theo sự phân định của hiểu biết mà thôi, nó thực chất không quyết định gì cả.

Đơn giản hơn nữa !

Trang 02

Ví dụ một vấn đề có hai giải pháp A và B, thì Tôi muốn chọn giải pháp nào ? Đương nhiên là lúc này, Tôi chưa xuất hiện ý muốn chọn giải pháp nào vì Tôi chưa biết giải pháp nào là tốt, giải pháp nào không. Ở đây, Tôi thấy sự phụ thuộc của ý chí vào hiểu biết: khi hiểu biết chưa chỉ ra cái nào là tốt thì ý chí chưa đưa ra lựa chọn được.

Bây giờ giả sử kinh nghiệm của Tôi chỉ ra rằng A là giải pháp tốt, B không tốt thì khi này, ý chí Tôi sẽ chọn giải pháp nào ? Đương nhiên là khi này, ý chí Tôi sẽ chọn A.

Bây giờ ngược lại, giả sử kinh nghiệm của Tôi chỉ ra rằng A không phải là giải pháp tốt, B mới là tốt thì khi đó, ý chí Tôi sẽ chọn giải pháp nào ? Đương nhiên là khi này, ý chí Tôi sẽ chọn B.

Như vậy kết cuộc, Tôi chọn A hay B là do cái gì quyết định ? Hiểu biết đúng không ạ. Ý chí chỉ đi theo sự phân định hiểu biết mà, nó thực chất không quyết định gì cả.

02 trang giấy “không tưởng” đã xong ! Vậy lúc này đây, Tôi đã hiểu và chấp nhận quan điểm tưởng như không bao giờ chấp nhận chưa ? Cứng tin là Tôi đã hiểu và chấp nhận.

Đừng vội lật sang trang mới !

Tôi đọc lại ! Cảm nhận lại !

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Cho nên, nếu Tôi tin rằng Tôi suy nghĩ gì, Tôi lựa chọn gì, Tôi quyết định gì cho cuộc đời Tôi là do ý chí của Tôi quyết định thì đó là một sự nhầm lẫn hoàn toàn. Phải nói chính xác là Tôi suy nghĩ gì, Tôi lựa chọn gì, Tôi quyết định gì cho cuộc đời Tôi hoàn toàn là do Thế Giới Quan của Tôi quyết định.

Như vậy ý chí của Tôi hoàn toàn không quyết định suy nghĩ và lựa chọn của Tôi. Tức đáp án đúng cho nhận định 2.2 và 2.3 đều là 0% hết. Thật là bất ngờ không thể ngờ phải không. Nhưng đây mới chỉ là sự bắt đầu cho những bất ngờ mà thôi.

Mọi sự đúng sai trong suy nghĩ, trong lựa chọn của Tôi không nằm ở ý chí mà nằm ở Thế Giới Quan của Tôi, do Thế Giới Quan của Tôi quyết định. Thế Giới Quan của Tôi chính là chiếc la bàn duy nhất định hướng cho cuộc đời Tôi, là tấm bản đồ duy nhất dẫn đường cho cuộc đời Tôi. Chính vì thế mà mọi sự thành bại trong cuộc sống đều xuất phát, đều bắt nguồn và bắt đầu từ Thế Giới Quan của Tôi.

Một Thế Giới Quan đúng đắn, tốt đẹp và chân lý chính là thứ tài sản vô giá, không gì có thể đánh đổi được. Một Thế Giới Quan đúng đắn, tốt đẹp, chân lý là điều kiện đầu tiên, bắt buộc, không thể thay thế cho một cuộc đời hạnh phúc và thành công. Đây cũng là thông điệp lớn nhất, quan trọng nhất mà Cường đang cố gắng chuyển tải đến Tôi tính đến thời điểm này. Cường chúc Tôi có được Thế Giới Quan đúng đắn, tốt đẹp.

Đến đây, Tôi đã hoàn thành xong chặng leo dốc ẩn tượng và khó quên thứ 3. Nhưng bây giờ mới là chặng tuyệt vời nhất, với khám phá tuyệt vời nhất, làm đảo lộn mọi suy nghĩ của Tôi từ bé đến giờ, khiến

Tôi phải ngăn người vì không ngờ những gì mình đang đọc là sự thật. Đây là một khám phá mà nếu chưa biết, Tôi thật sự chưa hiểu gì về mình. Chặng leo dốc thứ 4 có tên:

ĐIỀU TÔI NGHĨ CÓ PHẢI LÀ SỰ THẬT ?

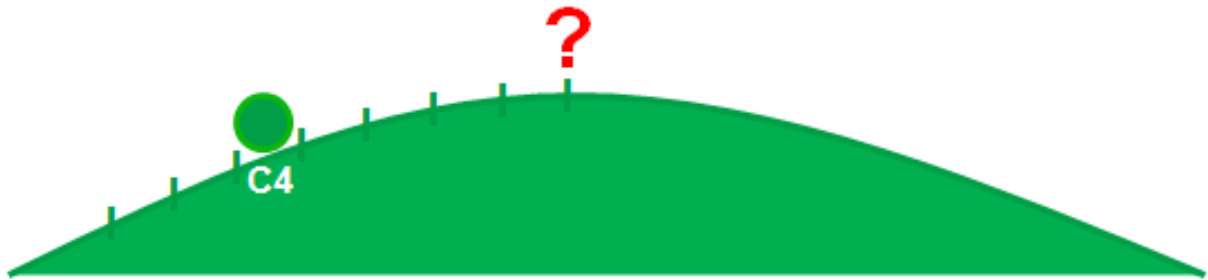
CHÚ Ý

TÔI GIẢI MÃ TÔI còn được trình bày dưới dạng audio và video, và được chia sẻ qua website:

toigiaimatoi.vn

CHƯƠNG 4

ĐIỀU TÔI NGHĨ CÓ PHẢI LÀ SỰ THẬT ?

Từ đầu quyển sách đến giờ, nếu phải chọn ra một thời điểm quan trọng nhất, cần tập trung nhất thì đó chính là thời điểm này.

Sau đây sẽ là một khám phá “lật đổ” mọi (hoặc gần như mọi) phán xét của Tôi về tất cả những con người đã và đang hiện diện trong cuộc đời Tôi, về tất cả mọi thứ xảy ra trong cuộc sống của Tôi. Khám phá sẽ khiến Tôi phải ngỡ ngàng vì không thể ngờ được những điều Tôi đang đọc là sự thật. Tôi sẽ miên man, miên man trôi trong dòng suy nghĩ của mình.

Và Cường chắc chắn 101% rằng một khi đã biết kiến thức này, Tôi sẽ mãi mãi không bao giờ quên, mà trái lại, kiến thức này sẽ luôn luôn hiện diện thường trực trong tâm trí Tôi để dẫn dắt con người suy nghĩ của Tôi đến suốt đời. Kiến thức gì mà lại bí ẩn và ghê gớm đến như vậy ?

Trước khi đến với kiến thức đó, Tôi hãy xem lại, xem lại thật kỹ ví dụ đơn giản mà Cường đã kể ở đầu chương leo dốc thứ hai. Đó là một trải nghiệm của Cường về sự thay đổi suy nghĩ trong cuộc sống.

	Hiểu biết chủ quan	Suy Nghĩ chủ quan
Trước đây	Tiền là không quan trọng	Họ đang chia sẻ một thứ không quan trọng
Sau đó	Tiền là quan trọng	Họ đang chia sẻ một thứ quan trọng

Đây gọi là hiện tượng “suy nghĩ thay đổi theo sự thay đổi Thế Giới Quan”. Nếu chú ý lại chút xíu thôi, Tôi sẽ thấy hiện tượng này là quá ư phổ biến và gần gũi trong cuộc sống suy nghĩ thường nhật của Tôi. Chắc chắn là hiện nay, có rất, rất, rất, ... nhiều thứ trong cuộc sống Tôi đã thay đổi suy nghĩ về nó so với trước đây rồi.

Và bây giờ, ngay sau đây. Sau không tới 03 trang viết nữa, sự đảo lộn, sự ngẩn người, sự không ngờ, sự miên man sẽ tự nhiên xảy ra trong tâm trí Tôi. Tôi có tin là điều này sẽ xảy ra với Tôi sau 03 trang viết nữa không ? Hãy xem điều đó có xảy ra không nhé. 03 trang viết đây “bí ẩn” và “không tưởng” bắt đầu.

Trang 01

Thật sự, thật sự là họ đang chia sẻ một thứ quan trọng trong cuộc sống, nhưng Cường có nghĩ như vậy hay không lại là chuyện khác:

- Nếu hiểu biết của Cường nói rằng “tiền không là quan trọng” thì Cường sẽ nghĩ “họ đang chia sẻ một thứ không quan trọng”.
- Chỉ khi nào hiểu biết của Cường nói rằng “tiền là quan trọng” thì khi đó Cường mới nghĩ “họ đang chia sẻ một thứ quan trọng”.

Xin nhắc lại.

Thật sự là họ đang chia sẻ một thứ rất quan trọng trong cuộc sống, nhưng Cường có nghĩ như vậy hay không lại là chuyện khác:

- Nếu hiểu biết của Cường nói rằng “tiền không là quan trọng” thì Cường sẽ nghĩ “họ đang chia sẻ một thứ không quan trọng”.
- Chỉ khi nào hiểu biết của Cường nói rằng “tiền là quan trọng” thì khi đó Cường mới nghĩ “họ đang chia sẻ một thứ quan trọng”.

Trang 02

Tức là sự vật, hiện tượng thật sự là A, nhưng Cường có nghĩ nó là A hay không lại là chuyện khác:

- Nếu hiểu biết của Thế Giới Quan Cường nói đó là B, Cường sẽ nghĩ đó là B.
- Chỉ khi nào hiểu biết của Thế Giới Quan Cường nói nó là A, thì khi đó, Cường mới nghĩ nó là A.

Xin nhắc lại.

Sự vật, hiện tượng thật sự là A, nhưng Tôi có nghĩ nó là A hay không lại là chuyện khác:

- Nếu Thế Giới Quan Tôi nói đó là B, là C, là D ... thì Tôi sẽ nghĩ đó là B, là C, là D
- Chỉ khi nào Thế Giới Quan Tôi nói nó là A, thì khi đó, Tôi mới nghĩ nó là A.

Có nghĩa là sự vật, hiện tượng thật sự là cái gì là một chuyện, còn Tôi nghĩ nó là cái gì lại là chuyện khác.

- Không phải nó thật sự là A thì Tôi sẽ nghĩ nó là A
- Không phải nó thật sự là B thì Tôi sẽ nghĩ nó là B
- Không phải nó thật sự là C thì Tôi sẽ nghĩ nó là C

Trang 03

Mà tất cả vấn đề là nằm ở Thế Giới Quan của Tôi.

- Nếu Thế Giới Quan của Tôi nói nó là A thì Tôi sẽ nghĩ nó là A, bất chấp sự thật nó có phải là A hay không.
- Nếu Thế Giới Quan của Tôi nói nó là B thì Tôi sẽ nghĩ nó là B, bất chấp sự thật nó có phải là B hay không.
- Nếu Thế Giới Quan của Tôi nói nó là C thì Tôi sẽ nghĩ nó là C, bất chấp sự thật nó có phải là C hay không.

Có nghĩa là, Tôi nghĩ gì về sự vật, hiện tượng ...

- **Là không phải do bản thân sự vật, hiện tượng quyết định.**
- **Mà do Thế Giới Quan của Tôi quyết định.**

Ngừng đọc ! Cảm nhận !

Tôi đọc lại ! Cảm nhận !

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Có nghĩa là Tôi nghĩ gì về cuộc đời này là không do bản thân cuộc đời này quyết định mà do Thế Giới Quan của Tôi quyết định.

Có nghĩa là Tôi nghĩ về những thứ xảy đến trong cuộc đời Tôi là không do bản thân những thứ đó quyết định mà do hiểu biết chủ quan của Tôi về những thứ đó quyết định.

Có nghĩa là Tôi nghĩ gì về người khác là không do bản thân người khác quyết định mà do hiểu biết chủ quan của Tôi về con người quyết định.

V ... v ... v ...

Nó giống như là Tôi đeo kính và nhìn tờ giấy trắng:

- Nếu kính màu đen, Tôi sẽ nhìn thấy tờ giấy có màu đen, bất chấp sự thật nó không phải là màu đen.
- Nếu kính màu đỏ, Tôi sẽ nhìn thấy tờ giấy có màu đỏ, bất chấp sự thật nó không phải là màu đỏ.
- Nếu kính màu vàng, Tôi sẽ nhìn thấy tờ giấy có màu vàng, bất chấp sự thật nó không phải là màu vàng.

Kết cuộc là Tôi nhìn thấy tờ giấy có màu gì ...

- **Là không do bản thân tờ giấy quyết định.**
- **Mà do cái kính tôi đeo quyết định.**

Tôi ngừng đọc ! Cảm nhận !

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Tôi hoàn toàn, Tôi vô cùng dễ dàng để nhìn thấy chân lý tự nhiên này trong cuộc sống suy nghĩ của chính tôi.

Ví dụ như khi 20 tuổi, với vốn hiểu biết như thế, Tôi đã suy nghĩ mọi thứ theo ý nghĩa như thế. Nhưng khi 30 tuổi, với vốn hiểu biết khác, Tôi đã suy nghĩ cũng về những thứ đó nhưng theo những ý nghĩa khác. Rồi khi 40 tuổi, với vốn hiểu biết khác nữa, Tôi lại suy nghĩ cũng về những thứ đó nhưng theo những ý nghĩa khác nữa Sự vật, hiện tượng thì không thay đổi, nhưng cứ mỗi lần Thế Giới Quan thay đổi thì suy nghĩ của Tôi về sự vật, hiện tượng đó lại đổi theo. Rõ ràng là suy nghĩ của Tôi đi theo Thế Giới Quan của Tôi chứ không đi theo bản chất thật sự, duy nhất của sự vật, hiện tượng.

Hay ví dụ như cùng là một sự vật, hiện tượng nhưng với sự hiểu biết như thế này, Tôi nghĩ nó là như thế này. Còn người khác, với sự hiểu biết khác, họ lại nghĩ nó là như thế khác. Và người khác nữa, với sự hiểu biết khác nữa, họ sẽ suy nghĩ như thế khác nữa Sự vật, hiện tượng thì chỉ có một, nhưng với những Thế Giới Quan khác nhau, Tôi và tất cả mọi người đã nghĩ về nó theo rất nhiều những ý nghĩ khác nhau. Rõ ràng mỗi người đang suy nghĩ theo Thế Giới Quan của riêng mình chứ không theo bản chất thật sự, duy nhất của sự vật, hiện tượng.

Đây là một hiện tượng tự nhiên của suy nghĩ của Tôi. Dù cho Tôi có biết rằng Thế Giới Quan quyết định suy nghĩ hay không thì nó vẫn tự nhiên diễn ra như vậy. Dù Tôi có thích Thế Giới Quan quyết định suy nghĩ hay không thì nó vẫn tự nhiên diễn ra như vậy. Dù Tôi có cố gắng không cho Thế Giới Quan quyết định suy nghĩ hay không thì nó

vẫn tự nhiên diễn ra như vậy. Nó là hiện tượng tự nhiên mà sự diễn ra của nó không phụ thuộc vào ý thức hay ý chí của Tôi. Nó là một sản phẩm của tự nhiên, do tự nhiên tác tạo nên cho con người.

Sự thật là như vậy, chân lý là như vậy, tự nhiên là như vậy nhưng từ bé đến giờ, trong toàn bộ quãng thời gian mấy mươi năm đã qua, Tôi đã nhìn nhận và ứng xử như thế nào trong cuộc sống ?

Có phải từ trước đến giờ, Tôi luôn hay gần như luôn có khuynh hướng nói rằng, tin rằng, khẳng định rằng “tôi suy nghĩ và ứng xử với người đó như vậy là do bản thân người đó là như vậy” chứ không phải do chủ quan của Tôi.

Tôi luôn hay gần như luôn có khuynh hướng nói rằng, tin rằng, khẳng định rằng “Tôi suy nghĩ và xử lý với vấn đề đó, tình huống đó, sự việc đó, câu chuyện đó ... như vậy là do bản thân chúng là như vậy” chứ không phải do chủ quan của Tôi.

Tôi luôn hay gần như luôn tin rằng Tôi suy nghĩ về cuộc sống này như vậy là do bởi bản thân nó là như vậy chứ không phải do chủ quan của tôi.

V ... v ... v ...

Tôi gần như luôn có khuynh hướng cho rằng những gì Tôi suy nghĩ, Tôi cảm nhận là đang phản ánh đúng sự thật khách quan chứ không phải là chủ quan của Tôi. Nó giống như việc Tôi tin rằng sở dĩ Tôi nhìn thấy tờ giấy có màu đen là do bản thân tờ giấy là màu đen chứ không phải do cặp kính của Tôi màu đen.

Hóa ra là từ xưa đến giờ, niềm tin của Tôi, sự khẳng định của Tôi, sự phán xét của Tôi đã gần như hoàn toàn nhầm lẫn, hoàn toàn đi ngược lại với sự thật, với chân lý, với tự nhiên, với khách quan mà Tôi không hề hay biết. Và nếu đúng là như vậy thì Cường xin khẳng định rằng từ xưa đến giờ, Tôi thật sự chưa hiểu gì về con người suy nghĩ của mình. Tôi thật sự chưa hiểu gì về con người mình.

Nhưng một tin vui tuyệt vời dành cho Tôi đó là: ngay lúc này, nếu Tôi đã nhận thức được điều này thì đây cũng chính là khoảnh khắc sự thấu hiểu chính mình của Tôi đã đặt được những bước chân đầu tiên lên một cấp độ mới.

Biết Mình Không Biết Là Bắt Đầu Thật Sự Biết !

Biết mình không biết là bước ngoặt tích cực, tốt đẹp, cần thiết và nhất định phải làm cho nó xảy ra trên hành trình khám phá, thấu hiểu và phát triển chính mình. Một bước ngoặt mới, một cấp độ mới, một hành trình mới tuyệt vời và tốt đẹp hơn bao giờ hết đang đợi chờ Tôi ở phía trước. Xin chúc mừng Tôi với tất cả sự chân thành và mừng rỡ của Cường !

Và thưa Tôi, một lần nữa, Tôi đã lại đối diện với sự thật, với chân lý, đó là ...

THẾ GIỚI QUAN

Không phải tự nhiên, không do ý chí, không do sự vật, hiện tượng mà do ...

THẾ GIỚI QUAN

Không còn gì để nghi ngờ nữa, bí ẩn của mọi bí ẩn của suy nghĩ chính là ...

THẾ GIỚI QUAN

THẾ GIỚI QUAN

THẾ GIỚI QUAN

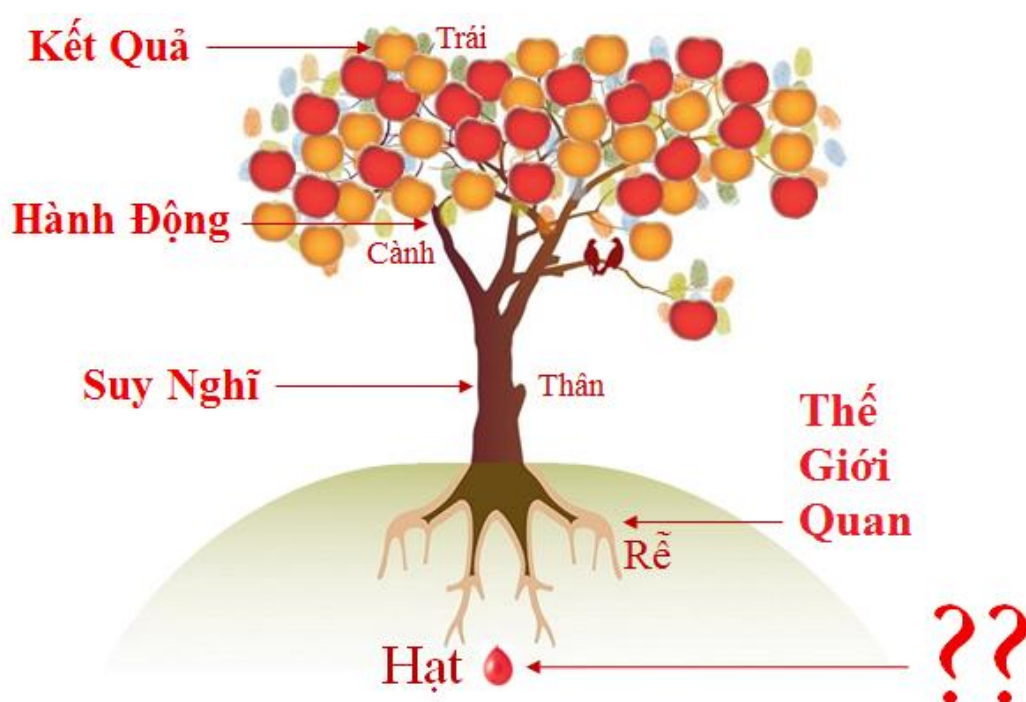
Thế Giới Quan chính là nhân tố nắm giữ 100% quyền quyết định đối với suy nghĩ. Một cách hình ảnh, có thể mô tả: Thế Giới Quan là nguyên liệu đầu vào - suy nghĩ là sản phẩm đầu ra; Thế Giới Quan là cái bóng đèn - suy nghĩ là ánh sáng do nó phát ra.

Từ đây, Tôi đã có thể viết lại đầy đủ hơn qui trình vận động tự nhiên của hoạt động tinh thần con người là:

$$\text{TGQ} \Rightarrow \text{SN} \Rightarrow \text{HĐ} = \text{KQ}$$

Các yếu tố suy nghĩ, cảm xúc, hành động vẫn chỉ là các yếu tố bề nổi, vẫn chỉ là sản phẩm của Thế Giới Quan mà thôi. Thế Giới Quan mới là nguồn gốc thật sự quyết định nên con người và kết quả cuộc sống hiện tại của Tôi.

Và từ đây, Tôi đã nhìn thấy hoàn toàn chính xác, thuyết phục và LOGIC chiếc chìa khóa chính xác và duy nhất có thể mở ra mọi sự thay đổi trong cuộc sống là gì rồi.

$$\text{TGQ} \Rightarrow \text{SN} \Rightarrow \text{HĐ} = \text{KQ}$$

Muốn thay đổi kết quả phải thay đổi hành động. Muốn thay đổi hành động phải thay đổi suy nghĩ. Và điều quyết định là muốn thay đổi suy nghĩ phải thay đổi Thế Giới Quan. Khi Thế Giới Quan thay đổi tự nhiên suy nghĩ, tư duy, cảm xúc, hành động, kết quả thay đổi.

Tức mọi sự thay đổi phải bắt đầu từ Thế Giới Quan. Phải bắt đầu từ Thế Giới Quan thì mới có thể tạo ra sự thay đổi thật sự được. Nếu chỉ tập trung các yếu tố bề nổi (suy nghĩ, tư duy, cảm xúc, hành động, ...) thì mọi sự thay đổi tạo ra chỉ có thể là bề nổi hoặc nhất thời mà thôi.

Muốn thay đổi trái phải bắt đầu từ rễ

Muốn Thay Đổi Kết Quả Phải Bắt Đầu Từ Thế Giới Quan

Đây cũng là thông điệp lớn nhất, quan trọng nhất, quyết định nhất mà Cường đang cố gắng chuyển tải đến Tôi tính đến thời điểm này. Xin chúc mừng Tôi ! Chúc mừng Tôi đã đón nhận được thông điệp vô cùng nền tảng và quyết định này !

Đến đây, Tôi đã tiếp tục hoàn thành thêm một chặng leo dốc tuyệt, tuyệt, tuyệt vời nữa. Xin chúc mừng Tôi ! Tuyệt vời !

Nhưng bây giờ mới là chặng tuyệt vời nhất, là chặng thứ năm với khám phá tuyệt vời nhất, quan trọng nhất trong tất cả 5 chặng đã qua. Đó là khám phá liên quan đến điều mà Tôi đang nóng lòng muốn biết: thay đổi Thế Giới Quan.

Nếu bốn chặng vừa qua là để tìm ra Thế Giới Quan thì chặng thứ 5 là để khám phá ra nhân tố quyết định sự thành công hay không thành công trong hành trình thay đổi Thế giới Quan. Nhân tố mà nếu không làm chủ nó, Tôi sẽ chỉ có thể tạo ra sự thay đổi bề nổi hoặc nhất thời mà thôi. Còn nếu làm chủ được, Tôi sẽ chạm được sự thay đổi thật sự mà mình hằng khao khát.

Một sự thật đáng tiếc là 99% chúng ta đều không nhận ra sự quyết định của nhân tố này và vô tình không kiểm soát nó. Đây chính là sai lầm căn bản nhất, quyết định nhất khiến 99% chúng ta chưa thể chạm được vào sự thay đổi thật sự. Chặng leo dốc thứ năm có tên:

LINH HỒN THẾ GIỚI QUAN

CHÚ Ý

TÔI GIẢI MÃ TÔI còn được trình bày dưới dạng audio và video, và được chia sẻ qua website:

toigiaimatoi.vn